SVOBODA — СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 75. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, APRIL 21, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 21-го КВІТНЯ 1990 Ч. 75. РІК XCVII

В. Гетьманський переобраний головою Бостонської Округи УНСоюзу

В. Гетьманський

Бостон, Масс. (Д.Г.). — Річні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Бостоні, які відбулися тут 3-го лютого в залі української католицької церкви Христа Царя, переобрали одноголосно головою Округи Володимира Гетьманського. Разом з ним до Окружної Управи були обрані: Василь Мигован — заступник голови, Дмитро Ґалонжка — секретар, Дмитро Мельник — касир, а до Контрольної комісії — д-р Іван Дідюк, голова, Анна Ремик і Михайло Волощук, члени.

Збори відкрив голова Округи В. Гетьманський та провів спільну молитву, після чого привітав учасників нарад, а зокрема головного секретаря Володимира Сохана. Голова також заповів вшанування мовчанкою померлих членів Округи і запропонував порядок нарад, який прийнято однозгідно. Тоді предсідником зборів вибрано д-ра І. Дідюка, а секретарем Дмитра Ґалонжку. Протокол з попередніх зборів відчитав Д. Ґалонжка і його прийнято з однією поправкою.

Звітування Окружної Управи започаткував В. Гетьманський. У своєму звіті він докладно розказав про свої обов'язки репрезентанта Округи та про участь в громадському житті. Докладні ше поінформував про свою участь у з'їзді голів Округ на Союзівці. Найбільшим успіхом Округи були її організаційні здобутки, коли у звітовому році Округа виконала квоту нових членів на 200 відсотків. Призвання та подяку за це висловив голова таким організаторам нових членів: А. Ремик (В. 238), за приєднання 18 членів, Д. Ґалонжці (В. 307) — 9 членів, В. Миговановi (В. 238) — 6 членів, а сам звітодавець (В. 374) приєднав 5 членів.

Касир Дмитро Мельник подав докладні цифри приходів та розходів Округи і закінчив свій звіт ствердженням стану каси на час зборів 251.69 дол.

За Контрольну комісію звітував її голова д-р І. Дідюк, який поінформував учасників нарад, що діловодство Округи провірено і стверджено, що його ведення було в найкращому порядку. Після цього він запропонував уділити уступаючій Управі абсолюторію, яку схвалено одноголосно по короткій дискусії та одобренні праці Управи.

Черговою точкою нарад був вибір Окружної Управи, яку переобрано в дотеперішньому складі одноголосно. Після виборів предсідник нарад д-р І. Дідюк подякував в імені усіх членів Управи за довір'я і тоді

(Закінчення на стор. 4)

Українці в околиці Піттсбурґу єднаються з Україною

Піттсбурґ. — Тут у п'ятницю, 2-го березня створено Тимчасовий комітет Народного Фонду Допомоги Україні, який очолив відомий громадянин та науковець інж. Михайло Корчинський.

На запрошення цього мітету в неділю, 25-го бер ня, прибули до Піттсбурґу д-р Зенон і Надія Матківські, щоб поділитися з українською громадою своїми враженнями із поїздки в Україну із першим великим транспортом ліків, вітамінів та одягу для дітей, пошкоджених радіяцією з атомного вибуху у Чорнобилі.

Д-р З. і Н. Матківські є членами Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля, що створився в рамках Народного Фонду Допомоги Україні, а якому почин дав в часі своїх відвідин в ЗСА народний депутат СССР і письменник та активіст НРУП Володимир Яворівський. Його палкі слова і турбота за долю тисячів українських дітей спонукали до великої допомогової акції українців в ЗСА та висилки першого транспорту ліків, харчів і одягу в лютому. Д-р З. Матківський і його дружина, які були в Україні з цим першим транспортом, передали зворушливо свої спостереження і переживання із зустрічі з українським населенням, відвідинами лікарень та сиротинців.

Численно зібрана українська громада околиць Піттсбурґу, яка рівночасно відбувала 16-ті Річні збори Української Кредитівки „Самопоміч", була глибоко потрясена розповіддю очевидців про трагедію населення в Україні і негайно відгукнулася спонтанною збіркою на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля, що дала 7,000 дол.

Д-р З. і Н. Матківські в часі перебування у Піттсбурґу мали також зустріч із директором місцевої радіостанції, що має своїх слухачів у Пенсильванії, східньому Огайо, східній Вірджінії і північній Фльориді. Цим способом вістка про акцію Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля розійшлася серед американців тих стейтів і вони щедро відгукнулися на таку благородну ціль.

Новостворений відділ фонду в околицях Піттсбурґу під вмілим проводом інж. М. Корчинського має у своєму складі інших активних громадян: Марту Пісецьку-Фарлі, Михайла Комічака, Євгена Монастерського, Михайла Тимяка і Таїсу Корчинську.

В ТОРОНТО ПОМЕР Д-Р М. ГУТА

Торонто. — У середу, 18-го квітня, у вечірніх годинах помер після важкої недуги св. п. д-р Матей Гута, голова Гарвардського Проєкту на Канаду, відомий громадський та політичний діяч. Похорон в Торонто у суботу, 21-го квітня.

КРЕМЛЬ ВИДАВ ЗАКОН ПРО НАДЗВИЧАЙНИЙ СТАН

Москва. — В газеті „Известия" з 9-го квітня опубліковано постанову Верховної Ради СССР про введення в дію закону СССР „Про правовий режим надзвичайного стану". В постанові сказано, що закон вступає в дію з дня його опублікування, а опублікований він у тій же газеті.

В законі сказано, що надзвичайний стан є мірою тимчасовою і запроваджується з метою забезпечення охорони громадян в умовах стихійного лиха, „а також під час масових безпорядків". Надзвичайний стан має на меті „встановлення законности і правопорядку".

На території республіки надзвичайний стан оголошується Верховною Радою союзної республіки, попередньо узгіднивши з Верховної Радою СССР та з президентом СССР.

Президент СССР вводить надзвичайний стан за згодою Президії Верховної Ради союзної республіки. Якщо ж такої згоди не буде, то президент СССР все одно вводить надзвичайний стан, а тоді подає своє рішення на затвердження Верховною Радою СССР. Верховна Рада СССР приймає рішення ввести надзвичайний стан тільки тоді, коли за нього проголосують не менше двох третин членів Верховної Ради.

Верховна Рада СССР має право ввести надзвичайний стан по всій країні, а також продовжувати його доти, доки не будуть усунені обставини, що причинилися до цього.

Органи державної влади в умовах надзвичайного стану мають право: виселяти громадян з небезпечних для проживання районів з обов'язковим наданням їм тимчасових приміщень в інших районах; вводити особливий режим в'їзду і виїзду громадян; забороняти громадянам покидати свої помешкання чи певну місцевість; виселяти порушників, які прибули з інших місць, за їхній рахунок до місця їхнього мешкання або за межі території, на якій оголошено надзвичайний стан; вилучати у громадян та установ і організацій вогнепальну, холодну, навчальну військову зброю і техніку та сильнодіючі хемічні речовини; вводити поліційні години; забороняти мітинги, демонстрації, спортивні ігри та інші масові мірориємства; вносити зміни в пляни підприємств і організацій та переводити виробництво на особливий режим; звільняти з праці керівників організацій і призначати нових; забороняти звільнення робітників і службовців за власним бажанням; забороняти страйки; використовувати ресурси підприємств, установ і організацій для ліквідації наслідків надзвичайного стану, притягувати громадян для ліквідації цих наслідків; вводити карантин; забороняти користування розмножувальною технікою, телебаченням, радіо, відео та звукозаписуючими апаратами; котролювати засоби масової інформації; вводити особливі порядки користування зв'язком; обшукувати транспорт і обмежувати його рух; припинятин дію політичних партій, громадських організацій, народних рухів тощо; забороняти створення військових формувань; перевіряти документи в місцях масового скупчення громадян і проводити особистий обшук осіб та обшук їхніх речей.

Вищі органи державної влади СССР на територіях, де введено надзвичайний стан, мають право: відмінити будь-яке рішення республіканського уряду та інших органів місцевої влади і створювати спеціяльні тимчасові органи влади; використовувати війська міністерства внутрішніх справ, а також притягувати частини збройних сил СССР та частини КҐБ СССР. Командування названих військ має право створювати оперативні штаби та призначати комендантів у потрібних місцевостях, а коменданти мають право видавати свої накази. Міністерство оборони має право призвати військовозобов'язаних-фахівців, яких вважатимуть за потрібне призвати. Особливі права отримав і Верховний суд СССР.

Новопризначені керівники установ і організацій мають право переводити робітників і службовців без їхньої згоди на працю, не обумовлену трудовим договором.

Громадянам під час полі-

(Закінчення на стор. 4)

МОСКВА ПРИДОБРЮЄТЬСЯ ДО ЕСТОНІЇ ТА ЛАТВІЇ

Москва. — Кремль гостро посилив свої економічні снакції проти Литви, припиняючи зовсім постачання нафти та зменшуючи доставу природнього газу тільки вистачаючу для домашнього вживання. Вживаючи тактики економічного тиску, Кремль хоче приневолити республіку відкликати свою заяву про незалежність, а в цей самий час президент Міхаїл Ґорбачов старається заґравати перед Естонією та Латвією турботливого „старшого" брата, намовляючи їх залишитися в Совєтському Союзі.

Всю доставу нафти, яку вживається для творення енергетики фабрик і огрівання, зовсім припинено. Речники уряду Литви заявили, що запаси республіки вистачать тільки на чотири місяці якщо зразу застосується гостру систему обмеження. Литовський уряд в першу чергу дав наказ припинити постачання пального до всіх совєтських військових баз на терені Литви та попередив усі фабрики під зарядом Москви, що не може запевнити в мьйбутньому достави пального, потрібного для операційної дії. Крім цього видано наказ про негайне нормування видачі бензини для приватних автомобілів до 30 літер місячно.

Речник совєтського закордонного міністерства Вадим Перфілєєв заявив на пресовій конференції в Москві, що існує можливість дальших економічних санкцій проти Литви. У відповідь на це литовці закликають своїх громадян до суворого ощаджування пального, уважаючи, що це дасть їм змогу опертися тискові Москви довше і в той спосіб втримати свої позиції.

Президент Джордж Буш, зустрівшись на Фльориді з французьким президентом Франсуа Міттераном публічно заявив, що йому більше залежить на поліпшенні стосунків з Москвою, чим на встряванні у конфлікт Литви з СССР. Але Президент також заявив, що його терпеливість має межі.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР В. БАРАГУРИ

Чикаго. — З ініціятиви і заходами 22-го Відділу СУА, тут в суботу, 28-го квітня, в 6:30 год. вечора, в залі Інституту Модерного Мистецтва, при 2318 Вест Чикаго, відбудеться авторський вечір проф. Володимира Барагури. Відомий письменник, журналіст, редактор та літературний критик читатиме уривки із своїх опублікованих видань та ще не друкованих творів. Слово про автора скаже проф. Мирослав Семчишин. Читатимуть: Люся Самбірська, Христина Харкевич-Дзюк, Христина Боднарук. Опісля слухачі матимуть нагоду зустрітися особисто з автором-гостем при каві і солодкім.

На „Тризубівці" відбудеться тенісовий турнір

Філядельфія. — Тенісова ланка при УСО „Тризуб" у Філядельфії, запрошує всіх тенісистів українського походження взяти участь в 2-му весняному тенісовому турнірі, який відбудеться в суботу і неділю, 5-го і 6-го травня, на власних кортах в Горшам, Па.

Турнір відбудеться тільки в індивідуальних іграх і в кожній віковій групі, до якої зголосяться чотири або більше змагунів чи змагунок. Початок турніру для дорослих — в суботу в год. 9:30 вранці, а для юнаків і юначок, 2-га год. по полудні.

Зголошення до 2-го травня приймає Юрій Савчак, 7828 Frontenac St., Philadelphia, Pa. 19111, телефон (хата): 746-9637; (праця): 227-9426. Оплата за турнір 15 дол. для дорослих і 10 дол. для молоді.

Українці в Арізоні допомагають дітям Чорнобиля

Сан Ситі, Аріз. (Т. Децик) — Український Товариський Клюб в Сан Ситі й Сан Ситі Вест в Арізоні одноголосно рішив переслати на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля суму 300 дол. з каси клюбу.

Додатково рішено влаштувати в днях 27-го і 28-го квітня випродаж різних предметів домашнього вжитку, дарованими членами клюбу. Весь дохід з розпродажі буде пересланий на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

Відповідні оголошення з поясненнями трагедії Чорнобиля переслано до місцевої англомовної преси.

Опубліковано книжку о. Андрія М. Фр.-Чировського

Ню Йорк. — Тут, 1989 року, з Видавництва Асоціяції Діячів Української Культури (АДУК) появилася 72-сторінкова книжка в твердій люксусовій обкладинці о. Андрія М.Фр.-Чировського, священика, професора, поета, перекладача та головного редактора катехитичної серії „З нами Бог", а також багатьох богословських статтей у різних журналах. Його перша книжка, переклади творів Василя Симоненка на англійську мову видана 1976 року п.з. „Ґранітні обеліски".

У своєму слові „Замість передмови" Леонід Полтава накреслює життя і діяльність о. А. Чировського, особливо зупиняється на його релігійних мотивах, що пронизують його поезію, наводячи інших сучасних і давніх українських поетів, твори яких були пронизані релігійністю. Вкінці автор пише: „З маси безформених племен, поети, починаючи від Бояна, творили Україну. У наш час Україну остерігають. А тепер до тих тривожних, але й сповнених віри в Бога й Україну, голосів, долучився і молодий поетичний голос отця Андрія Чировського, який покликаний багато сказати, якщо буде кому його слухати".

Книжку, в ціні 5 дол., можна замовляти у: Prof. Nicholas Chirovsky, 8320 Bykon Ave., Apt. 5, Miami Beach, Fla. 33141-1430.

ВЕСНЯНА ЗАБАВА

Іст Гановер, Н.Дж. — Карпатський Лещетарський Клюб влаштовує в суботу, 29-го квітня, весняну забаву, яка відбудеться в готелі Рамада, 130 дорога ч. 10. Гратиме оркестра „Темпо". Вступ — 25 дол. від особи, студенти — 10 дол. Столики та знижкові кімнати слід замовляти безпосередньо в готелі, тел.: 386-5622.

Новий журнал — символ цілісности української культури

Б. Бойчук у редакції „Свободи".

Джерзі СиTі, Н.Дж. (О. Кузьмович). — В руках Богдана Бойчука новий чепурний журнал — „Світо-Вид", перше число якого саме появилося. На бронзовій обкладинці із ліноритом Якова Гніздовського і написом Олега Коспи найбільш промовисте поєднання місць видання: „Київ — Ню Йорк".

Тож немає чого дивуватися нашому поетові Б. Бойчукові що він з гордістю показує нам це видання і розповідає, що ідея такого спільного журналу зродилася вже на початку вісімдесятих років і вона була обговорювана при кожній зустрічі представників Нюйоркської Групи із членами Спілки Письменників України, зглядно її Київським відділом.

Осінню 1989 року Б. Бойчук побував з Марією Ревакович у Львові та Києві і тоді вкіці задум завершився, завдяки тому, що Б. Бойчукові вдалося знайти в Америці мецената, який погодився фінансувати видання літературно-мистецького збірника, що поєднує Київ з Ню Йорком. Ми пригадуємо, при його відвідинах в редакції, першого мецената Нюйоркської Групи, якого, на жаль, вже немає між живими, та радіємо, що знайшовся тепер такий, що продовжує важливе діло. Це видавець Маріян Коць, відомий із своєї жертвенности і великодушности і тому не дивуємося, що й тепер він допоміг Нюйоркській Групі здійснити відважний але який на потребу задум. Бо ж журнал із спільною редакцією між Ню Йорком і Києвом це власне цей символ цілосности української культури, про який говорить Б. Бойчук. Випуски квартальника будуть паралельно іти в Києві та в Ню Йорку, з тим, що тут наклад виноситиме, як інформує нас Б. Бойчук, 1,000 примірників а в Києві 20,000.

Відповідальним редактором є Б. Бойчук, головним редактором Ігор Римарук, з Києва, а заступником редактора М. Ревакович.

Нас цікавить як технічно можна подолати праці так далеко віддалених відповідальних за журнал редакторів, але Б. Бойчук уважає, що це відбувається без перешкод і вже в підготові не лише друге число „Світо-

(Закінчення на стор. 4)

Появилося нове число „Лікарського Вісника"

Чикаго (П. Пундій). — Вже появилося нове число „Лікарського Вісника", ч. 120, за осінь 1989 року, що незабаром буде розіслане всім членам УЛТПА та науковим установам.

Це видання має чотири обширні і цікаві наукові статті чотирьох лікарів-науковців з України і п'ятьох лікарів з Америки та редакційну статтю д-ра Павла Джуля про нові завдання УЛТПА. В другій частині поданий обширний звіт із фото про XXIII З'їзд делегатів УЛТПА і наукову конференцію та допис про 4-ий щецінський медичний семінар українських лікарів в Польщі.

В третій частині є подані два біографічні нариси: д-ра Романа Осінчука про проф. д-ра Максима Музику та д-ра Павла Пундія про почесного члена УЛТПА д-ра Степана Вороха. В четвертій частині є подана рецензія д-ра Юліяна Мовчана на збірник УМАрхіву ч. 11 медичні новини та огляд медичної преси.

В п'ятій частині журналу є подані біографічні нариси про нових українських лікарів (д-ра Наталію Личик, д-ра Богданну Х. Добровольську, д-ра Марка С. Юзича і д-ра Таїсу Бурачинську-Сенечко). В шостій частині подані посмертні згадки про українських лікарів, що відійшли від нас (д-р Мирона Зарицького, д-ра Мирона Іваницького, д-ра Мирославу Шлемкевич і д-ра Ярослава Герлецького).

В кінцевій частині подана хроніка УЛТПА.

В АМЕРИЦІ

НА ЗАКЛИК ПРЕЗИДЕНТА Литви до президента Джорджа Буша пояснити М.Ґорбачову, що економічна бльокада буде розцінюватися вільним світом як акт агресії, в середу, 18-го квітня, перед членами одного із сенатських комітетів виступив державний секретар Джеймс Бейкер, який цілком впевнено ствердив, що дії совєтскоє влади в Литві ставлять під загрозу нормалізацію американсько-совєтських відносин. Дж. Бейкер підреслив, що допомога зі сторони Вашінгтону, яку очікують совєти, є в інтересах Москви, а не американської сторони, хоча ЗСА могли б також мати деякі вигоди з розширення контактів з СССР. Всі американські засоби інформації приділяють велику увагу розвитку подій в Литві та зосереджено слідкують за реакцією Адміністрації Дж. Буша на дії Кремля.

В ПІВНІЧНІЙ ЧАСТИНІ Каліфорнії, в середу, 18-го квітня був зареєстрований землетрус силою 5,4 балів за шкалою Ріхтера. Епіцентр землетрусу знаходився 130 миль на південь від Сан Франсиско. Жертв та великих знищень не було, але було перерване постачання електрики для 6,500 будинків в районі міста Востонвіль. Звичайно, такі „слабі" землетруси вже стали буденним явищем в районі Сан Франсиско. Але цей останній припав на річницю одного з найбільших землетрусів в історії міста, який стався того ж дня в 1906 році. Тоді загинуло кілька сотень осіб, було зруйновано 250,000 будинків, сила землетрусу досягала 8,3 балів. Цього разу природа ніби-то нагадала каліфорнійцям про існуючу загрозу.

ПІСЛЯ ШЕСТИРІЧНОЇ БОРОТЬБИ стейт Ню Йорк затвердив плян розбудови Таймс Скверу. Плян проєкту нараховує 2.5 біл. дол. Руйнування навколишніх будинків плянується вже на цьогорічну осінь. На Сьомій аве. та 42-ій вул. плянується будова чотирьох хмаросягів та реновування вісьми театрів. Губернатор стейту Маріо Квомо назвав проєкт „верстовим стовпом економіки Ню Йорку". Посадник міста Дейвид Дінкінс сказав, що проєкт створить 16,000 робочих місць для будівельників та 20,000 постійних робочих місць, на його думку, проєкт є „одним з найпродуктивніших за останнє десятиліття". Прихильники проєкту підкреслюють ще одну позитивну сторону: ця дільниця міста очиститься від наростаючої кримінальности. Але опоненти заперечують перспективність перебудови Таймс Скверу, звертаючи увагу на збільшення податків, яке вимагатиме її здійснення. „Це не врятує площу", — говорить сенатор Франц Лейхтер, критик проєкту — „Це зруйнує Таймс Сквер".

У СВІТІ

ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, ЩО ЖИТТЯ з Лехом Валенсою не є таке легке. „На мою думку жодна інша жінка не витримала б з ним", — заявила Данута Валенса, дружина Леха. Виступаючи на польській крайовій телевізії у понеділок, 16-го квітня, вона цілком відкрито сказала, що її муж, з яким вона живе вже 20 років, завжди був таємничим і тяжким до співжиття. Д. Валенса ствердила, що вже привикла до цього, що Лех не належить ні їй, ні родині, бо частинно належить робітничому рухові „Солідарність". Все ж таки живуть спільно від 1969 року та є батьками восьмеро дітей.

ПІВДЕННО КОРЕЙСЬКА ФІРМА „Самсун" придбає 51 відсоток уділів московського готелю „Спорт". Таке повідомлення в Сеулі подав представник вищезгаданої фірми. Ціна, на яку погодились обидві сторони не відома, одначе сказано, що фірма „Самсун" розраховує на 20 міл. дол. тільки щоби відремонтувати цей 20-поверховий готель. Модернізація готелю повинна б закінчитися до кінця цього року й тоді південнокорейська фірма перебере заряд московським готелем. Совєтський Союз і Південна Корея покищо не мають дипломатичних спілкувань, але комерційні зв'язки починають поволі розвиватися. Щоденник „Волл Стріт Джорнал" на своїх сторінках також повідомив про купно із підкресленням того, що це перше придбання південнокорейських комерсантів у СССР.

НОВИЙ КОНСЕРВАТИВНИЙ уряд Греції попередив сирійського дипломата, що коли він не дасть достатніх вияснень до своєї заяви, яку можна розуміти як сприяючу тероризмові, то його видалять з країни. В урядовому повідомленні говориться про те, що міністер закордонних справ Антоніс Самарас покликав до себе на розмову сирійського амбасадора Шаїна Фарага та попередив, що Мохаммеда ель Саєда, комерційного дорадника сирійської амбасади в Атенах, буде видворено з Греції „хіба, що він запропонує відповідні вияснення для спірного питання у своєму листі до атенського щоденника". Газета „Апогевматіні" обвинуватила М. Саєда в терористичній активності у Греції та за кордоном, від чого він категорично відпекується, заявляючи, що він є науковцем з релігійними переконанями та не відкидає цілковото будь-якого застосування сили в політичній активності". М. Саєд відмовився коментувати осторогу грецького уряду.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Мудра оцінка і прогнози З. Бжезінского

Збіґнєв Бжезінскі, польського роду, професор університету й колишній дорадник президента Джиммі Картера у справах крайової безпеки, рік тому висловив погляд, що єдиною можливістю Совєтського Союзу зберегти свою територіяльну цілість є мирне перетворення своєї теперішньої структури на конфедерацію фактично незалежних і рівноправних національних республік. Як зразок такої конфедерації він подав З'єднані Стейти Америки та британський Коммонвелт.

В останньому числі журналу ,,ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 23-го квітня ц.р. появилася його нова стаття п.з. ,,Совєтський Союз: три сценарії". Бжезінскі — один із найкращих американських знавців історії народів Совєтського Союзу і тамошніх відносин, признає, що ще півроку тому не міг би оцінювати розвитку відносин у СССР так, як тепер. Він твердить, що Міхаїл Ґорбачов очевидячки рішений піти паралельно шляхом радикальних економічних реформ в напрямку до вільного ринку, взоруючись головно на Польщу, та — політично — опертися на великоросійський націоналізм. Але тут же заявляє, що сумнівається в успіху такої політики. У Совєтському Союзі на 290 мільйонів тамошнього різнонаціонального населення тільки несповна половина становлять прихильники володіння тільки одного російського народу над усіма іншими. Бжезінскі виключає успіх такої політики та називає за іменем народи, в яких настав визвольно-національний (Бжезінскі каже ,,націоналістичний") рух: Литва, Естонія, Латвія, Грузія, Таджикістан, Узбекістан, Туркменія і Україна. ,,Ще недавно люди схилялися до того, щоб виключати націоналізм України, як місцеву проблему. Але націоналізм може поширюватися як стихійна пожежа. Насправді вже тепер він поширюється з Західньої України до Києва і далі на схід".

Бжезінскі звертає увагу на реальну можливість розвитку подій у напрямку революції проти комунізму у складових частинах СССР та не виключає навіть вибуху такої ненависти до авторитарної комуністичної системи, як це сталося в Румунії (схоплення під час утечі диктатора Ніколае Чаушеску і вбивство його і його дружини). Бжезінскі прозоро критикує Міхаїла Ґорбачова, що той не бере собі за примір Британії чи Франції, як вони добровільно вирікалися своїх колоній, залишившись зате з ними у дальших гарних взаєминах. Але тут же Бжезінскі признає, що ненависть поневолених Москвою народів до імперії і комунізму така велика, що годі сподіватися на добровільну згоду тих народів залишатися членами зреорганізованої імперії. Цікаво, що Бжезінскі не виключає шляху Ґорбачова чи його наступників ,,до Сараєво" — того Сараєво у Боснії, яке стало символом Першої світової війни. Цей песимізм Бжезінского збігається з теперішнім становищем американського Пентаґону і секретаря оборони Діча Чейні, який раз-у-раз перестерігає, що вся миролюбна реторика Ґорбачова не перекреслила постійної загрози від СССР і його могутньої збройної сили.

На сторінках ,,Свободи" не раз згадувано, що були у всесвітній історії прецеденти вибуху війни або ,,випадково", з будь-якої причини, або тому, що аґресор хотів відвернути увагу своїх громадян від внутрішніх болячок країни. Так чи інакше, перспективи, що їх передбачає Бжезінскі для СССР, — дуже невеселі. Труднощі економічної кризи, зріст корінно-московського націоналізму поруч із зростом національних рухів, можливість стихійного вибуху ненависти до комунізму, що його Ґорбачов не вирікся усупереч настроям мас, назріваючий розкол у самій Компартії СССР, врешті амбіції генералів, які вбачають розв'язку всіх проблем у військовій силі — незавидна ситуація Ґорбачова. Єдине світельце, що просвічує Москві в її кризі з Литвою, — це необхідність значно зменшити видатки на оборону в Америці з уваги на величезний дефіцит державного бюджету. Та криза американського бюджету диктує Урядові президента Буша дивитися на Ґорбачова, як першого від часу Леніна кремлівського володаря, який — хоч з великим трудом — погоджується на редукцію різних родів зброї. На цьому терпить Литва й терпить визвольний рух поневолених народів. Але ніколи ще в історії світу ніяка держава не вирікалася своєї еґоїстичної користи задля іншої країни....

Микола Руденко

,,МОЄ" ЧИ ,,НАШЕ"?

II.

Та ми добре знаємо: якщо народ не допоможе сам собі, заокеанські благодійники його не порятують. На Україні є казочка про нерозумного патріота, який вирішив побудувати цукроварню, щоб зробити Чорне море солодким. Справді, яка ж це розкіш: Україна володіє Солодким морем! Яка гучна слава покотиться про неї! Та ось лихо: скільки цей горе-патріот не возив цукру на морські береги, скільки не сипав його у сині хвилі, а море як було солоним, так і лишилося. Та й Україна від того вільнішою не стала.

Це добре, що ми возимо в Україну ліки й мило, добре, що підживлюємо маленьких громадян українських дитсадів, а школярів забезпечуємо комп'ютерами. Та чи під силу нам підняти побутовий, медичний і освітній рівень одного з найбільших народів Европи, якщо він і надалі залишатиметься поневоленим? Коли на такий шлях виходять послідовники Елеонори Руз вельт — річ цілком природна: їм байдуже до того, стане Україна вільною чи не стане. І навіть краще, коли не стане: вона за те, щоб і надалі існувала Російська імперія. Але ж ми насамперед повинні допомагати Україні в її боротьбі за визволення. Звільнена Україна сама зуміє впоратися зі своїми проблемами.

Українці Бавнд Бруку та Ню Бронзвику, може, й не так думали, як я оце пишу, але вони побачили головне: коріння українського дерева Свободи не отримує підживлення. Якщо іноді до нього й просочуються окремі крапелини, то їх можна перелічити на пальцях. Через те вони самі почали діяти і закликали діяспору перейняти їхній почин. Практично це виглядає так: кілька територіяльно близьких громад опікуються осередком УГС якоїсь однієї области. Зав'язується листування, виникають особисті знайомства, що переростають у дружбу. Далі не потрібні жодні інструкції: люди самі вирішать, як саме і чим належить допомагати одне одному.

Чому саме згадані громади обрали осередки УГС, а не осередки Руху, добре пояснює І. Явиляк у своїй статті. Додам дещо від себе. Справа в тому, що Рух — поняття розмите, плинне, котре не володіє чіткою структурою. Та й не може нею володіти, бо це, власне ,,рух як такий" — тобто потік найрізноманітніших людей, котрі бажають бачити Україну вільною. Вони, звичайно, дуже різні за своїми політичними переконаннями — саме тому керівництво Руху й відмовилося від створення політичної партії Руху. По суті вона неможлива саме через плинність і розмитість обрисів Руху. І якщо в Русі є щось стійке, добре організоване, то це тільки УГС, яка ось-ось стане полі тичною партією.

З огляду на сказане цілком зрозуміло: практично майже всюди в областях і районах України осередки Руху формуються довкола осередків УГС. Отож коли ми допомагаємо осередкам УГС, ми поціляємо в яблучко мішені. Цим фактично ми допомагаємо Рухові.

Відомо, що допомогова енергія діяспори сьогодні майже повністю поглинається Фондом Допомоги Дітям Чорнобиля. Отож щоб винайти кошти для допомоги Дніпропетровській філії УГС, бавндбруківці вирішили замовити значки Руху і продавати, як кажуть, на свій страх і ризик. Здавалося б, нічого аморального в цьому немає. Навпаки, діє правило вільної ініціятиви, на якому стоїть Америка. Фонд мав би підтримати цю шляхетну ініціятиву. Але ж ні! Сталося цілком протилежне. Довкола Бавнд Бруку завирувала справжня буря. Дісталося не лише І. Явилякові, який був ініціятором цієї справи — дісталося й Закордонному Представництву УГС. Навіть майстрові, який виготовляв значки — його, бідолаху, так настрахали, що він кинув працю.

Як я потім переконався, ініціятиву Групи сприяння вирішили загасити деякі члени Правління Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля. Вони, бач, самі мали намір торгувати значками Руху, а Бавнд Брук перебіг дорогу. При цьому вживалися такі арґументи: ви, мовляв, працюєте не на Рух, а на УГС, через те не маєте права розповсюджувати значки Руху.

Трапляється в деяких людей вельми дивна логіка: якщо я, скажімо, під своєю церквою продаю вареники, громада сусідньої церкви торгувати варениками не має права. Та щоб отак-таки по всенькій Америці... Хто б міг до такого додуматись? Але ж, бач, додумались.

Проте найбільше мене обурило протиставлення УГС — Рухові. Що це — помилка чи, може, принципова позиція? І що ж станеться з Рухом, якщо з нього вилущити УГС? Тут ідеться не про формальне членство — його може й не бути. Йдеться про фактичну діяльність і Руху, й УГС. Про єдність жовтка й білка в яйці, з якого має вилупитися Свобода. Хто ж сумнівається, що роль жовтка (живого ядра) належить УГС?..

Українська діяспора вважає, що потреби УГС має задовольняти Загальноукраїнський Фонд — саме через те по всій діяспорі Групи сприяння УГС перетворилися на Групи сприяння Рухові. І загалом це правильно. Та чи правильно дивиться на цю справу Правління Фонду?

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про загублений перекладанець і літеру ,,К"

Усі читачі добре знають часто вживану народну приповідку: ,,Хто винен? — Невістка винна". Так і я у своїх пригодах дошукуюся хто тут винен. У випадку загубленого перекладанця, то, власне кажучи, винен... Чорнобиль.

Дивуєтеся як то сталося? Ось дуже просто: мені припав обов'язок спекти на ярмарок пластунок ,,гребель" — великодній перекладанець, а що дохід з ярмарку призначений на жертви чорнобильської трагедії, то відмовитися не можна було, хоча часу завжди в мене обмаль. Саме щоб заощадити час, привіз перекладанця на ярмарок поєднала я із домовленою зустріччю з проф. Д. Гродзінським, який мав дати мені в Ню Йорку інтерв'ю про наслідки вибуху реактора в Чорнобилі. В останній хвилині, однак, наша зустріч не могла відбутися і мені не залишилося нічого іншого, як телефонічно довідатися, хто цей перекладанець хотів купити чи замовити. Як виснилося, він вже був ,,насліпо" проданий і заплачений, а щасливим власником стала моя добра знайома. Ще один телефон, і ми договорилися, що я можу перекла данець залишити в українській крамниці, звідки вона забере його.

Прямо з редакції їду в четвер із перекладанцем до цієї крамниці і з чемною усмішкою передаю свій скарб власникові, пояснюючи що і як. А тут немов грім із ясного неба посипалися у відповідь на мене, Богу духа винну, громи за інформацію, що була в одному українському журналі, з рекламою не своїх, а американських крамниць.

— Пані, бачите, що тут написано? — кричав на мене власник крамниці, яка була у вечірню пору повна людей, що зацікавлено прислухувалися. — А приходити просити ,,дай" вмієте!?

Я стояла замовкла від несподіванки і навіть не мала відваги пояснити, що в тому журналі не працюю і навіть не належу до організації, яка його видає. Либонь, така доля нас, нечисленних українських журналістів, що мусимо терпіти за все, що появиться друком — ми це писали, чи інші. Я чимскоріше вибігла з крамниці, залишаючи перекладанець на поталу схвильованого власника.

У Великодню п'ятницю, саме коли у мене були руки в тісті на ,,баби", задзвонив телефон: ,,О-Ка, а де мій перекладанець, бо у крамниці все перешукали і його немає?"

В мене вдруге зробилося гаряче, як при його передачі, але відповіді доброї я не мала. Та що можна було сподіватися після такого початку пригод? Тож розповівши все моїй знайомій, я вирішила, що коли вона заплатила, їй належиться перекладанець і мимо її протестів обіцяла сама доставити частину свого, що спекла для родини.

У Великодню суботу, коли я вже була у плащі і відчиняла двері, знову телефон: ,,Перекладанець знайшовся. Був у крамниці, але десь захований, — кричить задихана товаришка з праці, що знала мою трагедію. — Не їдьте із своїм, а хай хтось цей забере".

Віддихаю щаслива, дякую і знову іде в рух телефон, порозуміваюся з моєю дочкою, щоб коли іде по полудні ,,на долину" міста, негайно його забрала і передала власниці, як ми з нею домовились. Щаслива, що історія добре закінчилася, беруся далі до приготувань Великодня, аж тут телефон: ,,Мамо, я була в крамниці, але мені сказали, що хтось вже перекладанець забрав..."

Я вже зовсім оніміла — справді якась зачарована історія. Але репортерська цікавість взяла верх і я замість приготовляти великодній сніданок, провела цілий вечір знову при телефоні, шукаючи того ,,хтося". Врешті у неділю таки знайшла — це була одна із організаторок ярмарку, яка, знаючи перебіг історії, думала, що я вже перекладанець передала тій, яка купила ,,кота в мішку", тому цей, який відобрала, — продала кому іншому...

Ось так пакосний перекладанець зіпсував мені цілий великодній настрій!

До решти, однак, зіпсувала мені його ще інша згуба. Коли я врешті засіла до вечірнього читання газет, та, відкривши святочну ,,Свободу", побачила, що у заголовку фейлетону О-ки про Великдень загубилася літера ,,к"...

Нема то як спокійні та радісні свята!

О-КА

Андрій Бук

ЕКОНОМІЧНІ ПЕРЕДБАЧЕННЯ В ЗСА

II.

Доляр дальше тратитиме на вартості (в 1989 році втратив 6 відс. до єна і 10 відс. до марки), що збільшить експорт і зменшить торговельний дефіцит. Він дальше передовий у світі, хоча загрожує йому єн, а останньо може загрозити і німецька марка. Через зростаючий обіг, попит і великі резерви закордоном (поверх 50 відс.) та містерійне зникнення з обігу 180 біл. дол. (паперових банкнотів) правдоподібно через торгівлю наркотиками та нелеґальні, скриті трансакції, включно до чорного ринку в країнах Східньої Европи (головно в Польщі), уряд минулого року випустив 242.5 біл. дол. паперових банкнотів, а цього року випустить дальших 7 біл. дол. банкнотів коштом 180 міл. дол. Секретар фінансів пропонує збудувати нове приміщення у Форт Волтс в 1991 році і кошт друку зросте на 26 долярів за кожних 1,000 паперових банкнотів. Останньо доляр почав зростати на вартості, тому центральні банки Японії і Німеччини почали масово продавати доляр, щоби знизити його вартість.

Через захитану на Заході економіку, зростаючу інфляцію, головно в Японії і Німеччині, та епохальні, непередбачені зміни в Східній Европі передбачення на 1990 рік хаотичні навіть контроверсійні. Економісти і фінансові аналітики Америки і вільного світу здезорієнтовані і по різному висказуються. Одні твердять, що економічне сповільнення затяжне і вкоротці спричинить господарчий застій; другі головно бизнесові, що економічні і політичні зміни в Східній Европі збільшать торгівлю, економічне сповільнення триватиме кілька років, контрольована інфляція впаде до двох відсотків і рецесії на овиді нема; а песимісти твердять, що захитаний економічний стан країн Центральної і Південної Америки, відсталих країн Третього світу і непевна скомплікована політична ситуація в державах Східньої Европи і деяких республіках СССР спричинять вкоротці світову рецесію. Економісти 24 держав Організації економічної кооперації і розвитку твердять, що світова продукція в 1990 році сповільниться, через слабу торгівлю і зменшені інвестиції.

В ЗСА валова продукція зросте на 2.3 відс., безробіття зменшиться, зростуть: затруднення, ціни-інфляція і експорт, що зменшить торговельний дефіцит. Найбільше зростуть ціни-інфляція в Великобританії, Німеччині, Італії, Канаді і в країнах Східньої Европи, головно в Польщі; торговельний зиск Японії зменшиться, а Німеччини зросте з 60 до 73 біл. дол. Голова світової Організації загальних узгіднень тариф і торгівлі твердить, що світова торгівля сповільниться (в 1989 році зросла на 7 відс., був найбільшим торговельним ростом Азії — 29 відс. з країнами Північної Америки і Заходу), але зросте на 12 відс. експорт американських продуктів, вдвоє більше від японських і німецьких, світова продукція зросте на 4.5 відс., економічне сповільнення збільшиться, інфляція в індустріяльних країнах 4.8 відс., в ЗСА — 4 відс., в Британії і Канаді — 5, в країнах Латинської Америки і Африки без змін, 1990 рік буде дальшим, повільним економічним ростом. Представники 350 підприємств твердять, що через техніку, інвестиції і збільшений капіталовклад мануфактура зросте, що збільшить затруднення, головно кваліфіковане, бизнес і обслуга, збільшена туристика-відвідини чужинців збільшать бизнесовий дохід на поверх 2 біл. дол., зросте експорт хемікальної індустрії, транспорту, літаків, медичного оборудування, паперових і деревних продуктів, автова індустрія дальше захитана, конструкція без змін, але будова і продаж домів дальше спадатиме.

Адміністрація президента Дж. Буша твердить, що економічне сповільнення хвилеве, в другій половині року поправиться і валова продукція зросте на 2.6 відс. М. Фромстайн, голова найбільших достав продуктів 14,000 великих і малих бизнесів передсказує дальший, повільний ріст економіки без рецесії, мануфактурна і аграрна продукція зросте на 3 відс., продуктивність на 1.5 відс. зросте затруднення, головно професійне, бизнес і обслуга, стандарт життя знизиться через зменшені заробітки-доходи, громадяни обережно видаткуватимуть і позичатимуть, а більше будуть ощаджувати. Голова федеральних резерв А. Ґрінопан сказав фінансовій комісії Конґресу, що економічне сповільнення минає, економіка в першому півріччі зросте на 1.75 відс., в другому на 2.4 відс., інфляція під контролею, може впасти до 1.5 відс. (в 1989 році 4.8 відс.), дискантової стопи шостий місяць не міняє, а чого не є задоволений Уряд, через економічне сповільнення. Яким буде 1990 рік покаже економічний огляд за перший квартал.

Омелян Пріцак

ЧОМУ ВІДНОВЛЕНО НТШ У ЛЬВОВІ?

(Доповідь виголошена на першій сесії НТШ у Львові 17-го березня 1990 року)

IV

III. Наукова Праця НТШ у Львові.

1) Тижневі засідання комісії НТШ з доповідями своїх членів та гостей (зокрема чужинців); 2) організація міжнародних симпозіюмів (кольоквіюмів у Львові або у інших світових центрах науки); 3) теми опрацьовувані членами співробітниками на основі конкурсу з участю у жюрі учених чужинців; 4) надавання наукових стипендій для перебування закордоном аспірантам та молодим вченим на основі конкурсу (при консультації з міжнародними інституціями та чужинецькими вченими); 5) публікація українською та чужими мовами; фахові журнали та монографії (у системі видавництва НТШ): Усі видання повинні подаватися на рецензію також до референтів-чужинців; 6) участь учених НТШ у міжнародних симпозіюмах та конгресах організованих чужинецькими установами; 7) участь учених НТШ у чужинецьких публікаціях чужими мовами; 8) обмін науковцями

IУ. Доми і готелі НТШ

Дуже важливим для нормальної праці відновленого НТШ у Львові є здобуття для нього принаймні одного дому, але найліпше трьох домів, бо є потреби принаймні трьох категорій. А. Осідок управи НТШ у Львові; 1) Канцелярії управи; 2) Бюро із кімнатами для ксероксу, комп'юторів та факсу; маю запевнення, що установи і окремі жертводавці в діяспорі радо подарують для НТШ у Львові технічне влаштування; 3) Залі для комісійних засідань та семінарів; 4) Актова заля; Б. Бібліотека. Кількість кімнат бібліотеки зумовлюється кількістю секцій НТШ у Львові. Кожна секція повинна б мати принаймні одну кімнату, на полицях якої були б вкладені на означеному постійному місці томи періодика за біжучий рік. Їх не можна випозичати. Конечно потрібно б мати ще загальну читальну залю із довідковою літературою. Моїм взором є читальні Бодлеана в Оксфорді та Вайденара у Гарварді.

В. Готелі.

Для реалізації мого проєкту дуже важне місце займає справа готелів. Щоби стати дійсно міжнародною установою НТШ у Львові мусить мати можливість влаштувати в атрактивному приміщенні чужинецьких і українських гостей. При готелі повинна б бути кафетерія, яка продавала б в означені години їжу.

Ідеально було б мати 15-20 кімнат, у яких могли б жити: 1) гості члени чужинці НТШ у Львові; 2) гості науковці з української діяспори; 3) гості консультанти; 4) науковці, що є в системі обміну; 5) гості науковці з інших наукових центрів України або діяспори. Як модель можна взяти ,,Бейт Бельгія" Жидівського університету в Єрусалимі.

Користаючи з нагоди що тут на залі є присутні члени управ НТШ у діяспорі, вартувало б обговорити з ними важне питання, а саме, чи і в якій мірі їх відділи могли б включитися у реалізацію готелевої справи. Чи дійсні члени та науковці, зв'язані з НТШ у Львові, не могли б користуватися з готелевих можливостей домів діяспоральних НТШ, наприклад, Сарсель біля Парижу, або Дому української науки у Мюнхені?

На цьому кінчу свою візію структури відновленого НТШ у Львові. Мені приємно додати, що директори як Гарвардського, так і Канадського Інститутів, професори Гр. Грабович та Б. Кравченко, а також призидент Фонду Катедр Українознавства у Ню Йорку мгр Степан Хемич обіцяли свою повну підтримку для реалізації поданого тут проєкту.

Перебудова Совєтського Союзу на демократичних основах зобумовлює повернення кожній нації її культурно національної свободи, національної свідомости історичної пам'яті, відновлення традиційних етичних вартостей національних гордощів, зокрема національної етики праці. Це означає теж повернення одиниці повної свободи для творчої праці у всіх її виявах, без вмішування до неї ідеології. При тому чи не найважливішу ролю відіграє тут рідне слово, бо мова-це найбільш досконалий інструмент творчого мислення, передумова всякого інтелектуального подвигу.

Культура існує у світі лише у цілісній формі і розвивається вона нормально тільки під умовою, що всі її клітини рівномірно плекаються і що власне вони творять неповторну самостійну цілість. Усяка командна підпорядкованість чужому центрові є вбивчим для повного розвитку національної наукової думки. Тільки, повторюю, цілісна національна наука у безпосередньому, без ,,опікуна", зв'язку з міжнародною наукою є творчою.

Українська ССР входить тепер на дорогу своєї економічної суверенности. Тепер, коли твориться національна Російська Академія Наук, Академія Наук УССР мусить відзискати свій статус як суверенна Українська Академія Наук, статус, який вона оригінально мала і який вона втратила в наслідок сталінсько-хрущово-брежнєвського терору і колонізаторської бюрократії. В науці не існує дихотомії ,,велика" і ,,мала" академії. Всяка академія має сенс існувати тільки тоді, коли вона діє як ,,велика".

Відновлення НТШ у Львові із його европейською традицією і зв'язками буде служити при співпраці українських учених діяспори та всього академічного світу земної кулі помостом для переходового стану української науки — від командного підданчого до суверенного стану.

НТШ у Львові було засноване, щоб стояти на сторожі потреб суверенної всеукраїнської науки, та її тісного безпосерднього зв'язку з міжнародною наукою.

Тепер, на третьому стані історії НТШ у Львові його очікує величаве всеукраїнське завдання відродження великої суверенної української науки — невід'ємної частини світової науки, яка (як і Львів) була, є і залишиться на повсякчас европейською.

Кінець.

ОРГАНІЗАЦІЯ АФРИКАНСЬКОЇ одности погодилась на прямі контакти з урядом Південної Африки з уваги на те, щоби підтримати заходи до переговорів, започатковані президентом Фредериком В. де Клерком. Комітет з представників Анголі, Боцвани, Мозамбіку, Нігерії, Танзанії, Замбії та Зімбабве контролюватимуть події та координуватимуть зв'язок з Преторією, щоби ці перегово ри увінчалися найкращими успіхами.

У СЕРЕДУ, 18-ГО КВІТНЯ, представники нікарагуанських повстанців і офіційні чинники сандіністського війська готувалися до підпису угоди про припинення воєнних дій, при чому повстанські представники заявили, що вони не складуть зброї перед тим, як відбудеться заприсяження новообраного президента країни Віолети Баррійос де Чаморро призначене на 25-го квітня. Підписання договору про припинення воєнних дій буде першим кроком до демобілізаціїб контрас у Нікарагуа. Вглядаючи останні подробиці цього договору підкреслено, щоб на переговорах не торкано зовсім головного питання коли повстанці здадуть свою зброю представникам Організації Об'єднаних Націй.

При кінці грудня 1989 року в приміщеннях Міністерства охорони здоров'я УССР у Києві підписано угоду співпраці між поодинокими представниками Українсько-Американської Фундації Здоров'я в Ню Йорку, що її очолює д-р Любомир Ворох, як координатор від Ню-Йоркського медичного коледжу у Вестчестері, Н.Й., та інших медичних університетів в ЗСА.

Українсько-Американська Фундація Здоров'я заснована 1989 року на засадах медично-наукових, завданням якої є приносити медичну поміч нашим хворим в Україні. Фундація тепер діє і тісно співпрацює з Ню-Йоркським медичним коледжом, як науково-медичною інституцією, яка зацікавлена конструктивною, розробленою програмою, що включає: а) виміну медичних наукових дослідів, б) виміну професорів всіх галузей спеціялізації, і в) виміну студентів останнього року медицини.

Ці наукові виміни між українськими медичними інститутами в Україні та високо розвиненою технологією медичних університетів ЗСА принесуть колосальні користі для здоров'я нашим братам і сестрам в Україні та у відсталій медичній науці зокрема.

Для остаточного домовлення і устійнення дати вимін прибув до Ню Йорку з Києва 23-го січня ц.р. перший заступник міністра охорони здоров'я УССР д-р Андрій Сердюк, який за посередництвом д-ра Любомира Вороха був запрошений як офіційний гість до Ню-Йоркського медичного коледжу для завершення згаданих формальностей.

Цю історичну зустріч українського заступника міністра здоров'я д-ра А. Сердюка дирекція НМКоледжу прийняла дуже гостинно, врочисто та шанобливо, з участю повного складу Ради директорів школи, лікарів і професорів всіх факультетів в кількості понад сто осіб. Приємне враження робила присутність молодих українських студентів медицини того коледжу, які були запрошені до участи в зустрічі з рамени Фундації.

Зустріч відкрив президент Ради директорів, привітавши присутніх гостей, окремо д-ра А. Сердюка, голову адміністрації школи, та члена факультету й голову Фундації д-ра Любомира Вороха, як ініціятора цього великого проєкту медичних вимін.

У короткому слові президент Ради директорів висловив радість з приводу цієї зустрічі та запевнив всеціло підтримку з розвитком пляну праці для добра медичної науки.

Відтак д-р А. Сердюк подякував дирекції коледжу за теплу й щирк гостинність та попросив всіх лікарів та професорів прибути на таку спільну зустріч до Києва.

Після цього всі присутні продовжували свої розмови спільного зацікавлення під час перекуски що приготовила адміністрація школи. Відтак А. Сердюк мав змогу оглянути всі медичні та хірургічні відділи з найновішим медичним устаткуванням, включно зі шпиталем.

За програмою виміни ще цього року виїде до Києва і Львова перша група лікарів-науковців для лікування хворих там, як теж два українські студенти останнього року медицини в ЗСА поїдуть з ЗСА до Києва і Львова.

В. Величенко

Медична виміна між Україною і Америкою

(Зліва) перший заступник міністра охорони здоров'я УССР д-р Андрій Сердюк, д-р Звенислава Ворох і голова Українсько-Американської Фундації д-р Любомир Ворох.

Зустріч д-ра Андрія Сердюка зі спеціялістами педіятричного відділу в Ню-Йоркському медичному коледжі.

БЕЗ ВІДОМА СФУЛТ

Повідомляємо шановних учасників III Наукового конгресу СФУЛТ, що за переведення транспортів, туристичної та мистецько-культурної частини конгресу від повідає „СКОП" Травел, Інк. Всі інші фірми, які організують прогульки на конгрес, роблять це на власну руку. СФУЛТ не відповідає за реклами та повідомлення в пресі подані іншими агенціями.

Теж повідомляємо, що новинка, яка появилася в „Свободі" з 19-го квітня, мовляв, делегція СФУЛТ виїздить в товаристві представників двох фірм, не відповідає дійсності і була подана без відома СФУЛТ.

Д-р Ахіль Хрептовський
Президент СФУЛТ

Світлій пам'яті Ольги Томашівської

Минають роки. Ось вже скоро надійде 50-річчя перебування повоєнної еміграції в Америці. За цей час багато наших людей залишило цей світ, і далі рідшають наші ряди. Відходить старше покоління.

Розгортаючи щодня газету я боюся побачити в чорній рамці знайоме, дороге ім'я. Тепер це трапляється нерідко. Відходять цінні, активні члени нашої громади, мистці, музики, письменники, політичні і громадські діячі, інтелігенція. Недавно ми втратили голову Жіночої Допомогової Організації Ольгу Томашівську.

У своєму зародку ця організація взяла назву „Доньки України" (33 рік). Це була ініціятива малого гуртка свідомих жінок на чолі з А. Середою. З часом ця назва мінялася в силу обставин на „Український Червоний Хрест", „Український Золотий Хрест" і т. д., а в 1951 році закріпилася як Українсько-Американська Жіноча Допомогова Організація, яку очолювала Ольга Томашівська аж до своєї смерти в цьому році.

Основним завданням Організації стала допомога дітям „залишенців", цебто тих українців, які з різних причин не змогли вихати в Америку, або в іншу країну і потребували допомоги. Звідси виникло гасло „Діти-дітям", під яким йшла збірка грошей на проведення цієї допомогової акції, організатором і активним виконавцем якої була до останніх днів пані Оля.

Є люди, які з першого погляду викликають в нас довір'я і щиру симпатію. Такою була наша пані Оля. Понад 10 років я співпрацювала з нею, як секретарка організації „Діти-дітям".

Я не бачила її у поганому гуморі. Вона завжди була весела, привітна, енергійна. Працювала легко, з охотою, очевидно, свідомість, що наша праця комусь приносить радість, давала їй задоволення. І збірку провадила вона, звертаючись до людей з приязною усмішкою. „Такій милій пані (як сказав мені один жертводавець ніяк було відмовити". І в Европу посилались значні суми, зібрані на допомогу людям. Згадаймо ж її теплим словом і хай пам'ять про неї буде така ж добра і світла, якою була вона сама!

А. Давиденко

Ділимося сумною вісткою зі Союзовою Громадою, Окружними Управами та Урядами Відділів і Членами Головного Уряду, що в середу, 18-го квітня 1990 р. відійшов від нас у Вічність

бл. п. д-р медицини

ГРИГОРІЙ ЯВНИЙ

довголітній головний лікар Українського Народного Союзу та батько нашого головного касира мгр Уляни М. Дячук.

Родині Покійного складаємо наші вислови глибокого співчуття.

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ПО ВІДХОДІ ЗІ ЗЕМНОГО ЖИТТЯ У ГОСПОДНЮ ВІЧНІСТЬ ніколи Незабутнього нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА, ДІДУНЯ, БРАТА, ВУЙКА й ШВАҐРА

сл. п. інж.

АТАНАСА МИХАЙЛА МІЛЯНИЧА

ЗАУПОКІЙНІ БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ

БУДУТЬ ВІДПРАВЛЕНІ

в понеділок, 30-го квітня 1990 року

- у Львові, Україна;
- у Римі, в соборі св. Софії;
- в Ню Йорку, в церкві св. Юра, в понеділок, о год. 6:30 рано;
- в Ньюарку, Н. Дж., в церкві св. Івана Хрестителя, о год. 7:30 рано;
- у Вотерфорді, Конн., у церкві св. Йосифа;
- в Ню Міллс, Англія;
- в Вудстак, Онт., в оо. Студитів;
- в Кастельґандольфо, в каплиці оо. Студитів, Італія.

Просимо про молитви за спокій душі нашого Незабутнього й Дорогого.

ДРУЖИНА, ДІТИ, ВНУКИ і РОДИНА

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Друзями та Знайомими, що в середу, 18-го квітня 1990 р. на 85-му році життя, по тяжкій недузі відійшла у Вічність

бл. п.

Уляна Федоренко-Василець

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в українській православній церкві св. Покрови в Рочестері, Н. Й., 20-го квітня о год. 7-ій веч.

Похорони на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Баунд Бруку, Н. Дж. в суботу, 21-го квітня о год. 10:30 ранку.

В глибокому горі:
сини —
ФЕДІР ФЕДОРЕНКО з Родиною
ЄВГЕН ФЕДОРЕНКО з Родиною
дочка — МАРІЯ ВАСИЛЕЦЬ-ГАВРИШКО з Родиною

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в четвер, 19-го квітня 1990 р. відійшов у Вічність на 69-му році життя наш Найдорожчий СИН, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

ВАСИЛЬ КИЧУН

ПАНАХИДА в неділю, 22-го квітня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Union, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J. Tel.: (201) 964-4222

ПОХОРОН в понеділок, 23-го квітня о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Баунд Бруку, Н. Дж.

У глибокому горю:
мама — ЕВСТАХІЯ в Україні
донька — ІРЕНА ШМЕРИКОВСЬКА з мужем АДРІЯНОМ та дітьми КАТЕРИНОЮ, МЕЛЯНІЄЮ і ТАМАРОЮ
син — ГРИГОРІЙ ЮРІЙ КИЧУН з дружиною ДЕБІ і з сином ТОМАСОМ
брат — БОГДАН з Родиною

Ділимося болючою і сумною вісткою з Друзями, Знайомими і всією Українською Громадою тут і в Україні що в четвер, 19-го квітня 1990 р., по тяжкій недузі, на 69-му році життя відійшов у Вічність

наш Невіджалуваний і Найдорожчий
МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ЛЕОНІД ПОЛТАВА

ПАРАСТАС — в понеділок, 23-го квітня 1990 р. о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Петра Ярема в Ню Йорку.

ПАНАХИДА у вівторок, 24-го квітня, о год. 7-ій веч.

ПОХОРОН в середу, 25-го квітня о год. 9-ій ранку з православної церкви Всіх Святих, 11-та вул. (між 2-3 Авенями) в Ню Йорку, а опісля на український православний цвинтар Андрія Первозванного в С. Баунд Бруку, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку:
дружина — Галина
донька — ДАРІЯ
син — ІВАН з дружиною СУЗЕН

Зроблено старання відновити Пласт у Бразилії

Пл. сен. Слава Рубель (1-ий ряд справа) і Корнелій Шмулик (1-ий ряд зліва) серед ентузіястів відновлення Пласту в Бразилії.

У „Пластовому Шляху" знаходимо інформації, що Пласт в Бразилії був оснований в 1949 році, а його очолювала пл. сен. Марія Мудрик та ст. пл. Володимира і Ніна Мудруки, з рамени Головної Пластової Старшини. В той час пластова виховна діяльність була під правною опікою т-ва Прихильників Української Культури. При централі цього товариства створено для тих справ окрему секцію Охорони Дітей і Опіки над молоддю (СОДОМ), головою якого був постійний уповноважений Головної Пластової Старшини. В цей час наладналась праця як на тамошні обставини дуже вдало. Відбувалися сходини, а головно наладнано зв'язок з пластунами дальших місцевостей. Терен для праці був дуже трудний, у батьків було мало зрозуміння для діяльности Пласту, а ворогування політичних груп теж утруднювало становище. В той час чисельний стан був 56 членів.

Через різні причини Пласт в Бразилії не розвинув своєї діяльности на довшу мету, як це було в інших країнах.

Після виїзду пл. сен. М. Мудрик діяльність Пласту в Бразилії припинилась, а згодом Пласт перестав існувати. Намагання відновити Пласт в Бразилії все були, провадилась кореспонденція в тій справі, але щойно при допомозі молодого студента Корнелія Шмулика це вдалось зреалізувати. В 1987 році Корнелій був на ювілейній міжкрайовій Пластовій зустрічі в Канаді, де познайомився ближче з працею Пласту. Він захопився пластовою ідеєю, а його мрією було відновити Пласт в Бразилії.

Корнелій Шмулик в Куритибі є відомий з громадської праці. Він — організатор Конгресу Української-Бразилійської Молоді (1985 р.), дописує не тільки до української преси, але також до куритибського щоденника „Фоя де Куритібе", в якому під заголовком „Український світ" разом з Іваном Кіндрою інформували українську і бразилійську громаду про українські справи.

З нагоди посвячення пам'ятника Т. Шевченкові в Прудентополісі на святкування приїхала з ЗСА пл. сен. Слава Рубель, заступниця голови ГПРади. Цю нагоду використано, і 5-го грудня 1989 року відбулися сходини в клюбі Полтава у Куритибі. Ранком того ж дня С. Рубель в товаристві К. Шмулика мала авдієнцію у Владики Кир Єфрема Кривого в справі Пласту. Владика поставився з великим зрозумінням до віднови Пласту та висловив бажання, щоб Пласт не тільки відновив свою діяльність, але щоб він діяв і працював та допомагав виховувати молодь в релігійному і патріотичному дусі. Владика обіцяв повну підтримку, а також згадав, що багато визначних і діяльних громадських діячів в Бразилії це колишні пластуни. Організатором сходин був К. Шмулик. У сходинах взяло участь понад 30 осіб включно з Владикою Є. Кривим.

Після короткої розповіді про історію Пласту та його ролю у вихованні молоді в християнському і патріотичному дусі, присутні на сходинах були однозгідні, що віднова Пласту в Бразилії є конечною, бо молодь мусить мати свою молодечу організацію. Про те, що зацікавлення відновою Пласту було велике, свідчить участь на сходинах визначних діячів Куритиби, а саме: Владики Є. Кривого, Епарха УКЦ, митр. о. Миколи Милуся, УАПЦ, Олександра Равлика, голови Хліборобського Освітнього Союзу, д-ра Михайла Рубінця, голови Представництва екзильного Уряду Української Народної Республіки на Бразилію, Регіни Шпак-Рубінець, проф. Ольги Калько, Василя Камінєнка, Івана Кіндри, та колишніх пластунок Ірини Хоми, Марії Марчук-Равлик, катихетки Єлисавети Кривої й інших. Участь також взяла пластова і громадська діячка з Канади пл. сен. Софія Скрипник.

Вибрано провід у такому складі: пл. сен. митр. о. Микола Милусь, Корнелій Шмулик, Іван Кіндра, пл. сен. Ірина Хома, Надя Горбусь і Регіна Шпак-Рубінець. На пропозицію І. Кіндри вибраний провід буде працювати спільно, а кожний буде відповідати за окрему ділянку.

В дружній атмосфері закінчено сходини пластовим привітом „СКОБ". Хоч залишилось ще багато проблем, які новому проводові доведеться розв'язувати, але з вірою у Божу поміч, ентузіязм, а головно у важливість молодечої організації, яка буде служити Богові і Україні, є надія, що в незабаром Пласт в Бразилії стане сильною організацією.

Слава Рубель

Відіокасети з України

Напевно немає в українській діяспорі людини чи родини, що не чули за Рух. За півроку, відколи відбувся Установчий з'їзд Руху в Києві 8-10-го вересня 1989 р., наша преса принесла багато важливих і цікавих інформацій. Тепер є можливість з'їзд Руху побачити на власні очі у себе в хаті по телевізії, якщо ви маєте „віціар" (Video Cassette Rekorder). Так само можете придбати „Похорон Василя Стуса, Юрія Литвина і Олекси Тихого, Київ, 19 листопада 1989 року. Ці відеокасети — це продукція Halfilm, Lviv, 1989 (Галицький фільм). Є можливість придбати ці касети через „Сучасність".

Враження від цих відеотейпів потрясаюче. Дивлячись на ці фільми здається, що ви є свідками тих подій. Під час З'їзду Руху, крім того, що діється в залі З'їзду, ви бачите і чуєте дійсний народний рух біля будинків Політехнічного інституту, в якому відбувався з'їзд. Настрій у людей піднесений, святковий, багато молоді, цікаві суперечки між українцями і росіянами, спонтанний спів народних і стрілецьких пісень, і скрізь наші національні прапори і тризуби.

А в залі з'їзду — Яворівський, Драч, Павличко й інші народні депутати Верховної Ради промовляють до серця народу. А потім — могутнє „Ще не вмерла Україна", з повним текстом Павла Чубинського (1839-1884). Читати в пресі про все це мало, варто побачити це на власні очі.

Друга касета „Похорон" починається з огляду тюрми, де сиділи Стус, Лук'яненко та інші в'язні. Розмову веде сусід по камері Стуса. Він докладно розповідає про знущання над Василем та його смерть. Одного ранку на оклик Лук'яненка Василь не відгукнувся, наглядачі таємно винесли тіло. Потім ви побачите втручання міліції перед відкопуванням трун, врешті витягнення трун з могил, відкривання і прикрашення в релігійному обряді. Коли тіла прибули до Києва, народ ніс труни центром міста, повз Оперний театр до пам'ятника Шевченкові, не зважаючи на протести міліції. А на Байковому цвинтарі — релігійні похорони, наші прапори і прощальні слова. Потім панахида в церкві і, як сказав у своєму слові Чорновіл, „Вічная пам'ять вам у своєму роді і в своєму народі". На думку приходять слова Стуса:

Народе мій, до тебе я ще верну,
І в смерті обернуся у життя.

Ці відіокасети є віддзеркаленням сьогоднішньої України і їх можна придбати в редакції „Сучасність".

Ростислав Василенко

Новий...

(Закінчення зі стор. 1)

Виду", але й третє, що появиться осінню. Остаточний добір матеріялів є в руках Б. Бойчука, а І. Римарук відповідає в першу чергу за матеріяли з України.

„А як з правописом?" — питаємо.

„Тепер твори з України поміщуємо з їхнім правописом, а твори з Заходу — нашим — але думаємо до двох років 'зійтися', — вияснює з усміхом Б. Бойчук.

Для нього, однак, найважливіша ціль такого першого спільного журналу: передавати вид на цілість української культури, яка твориться в Україні, в країнах Східньої Европи та на Заході. Його завданням бути своєрідним каталізатором, який стимулював би творчі ферменти, створити новий фокус культурної орієнтації, що століттями був спрямований на Москву, як завважує Б. Бойчук. А якщо іде про зовнішній світ, — „Світо-Вид" буде наче дзеркалом, в якому відбиватиметься те найкраще, створене в українській духовній плянеті. Відбиватиметься в ньому і те, що твориться у світі.

Переглядаючи перше число збірника, завважуємо це у змісті, хоча в більшості автори нам знані із Ньюйоркської Групи, як із літературних журналів України. Але є також нові або призабуті імена письменників з Чехо - Словаччини, Югославії, Польщі, Румунії українських і неукраїнських. Перше число прикраше не численними картинами неперевершеного мистця Якова Гніздовського, який за життя мав близьке відношення до Нюйоркської Групи.

У зворушливому вступі Миколи Жулинського, літератора і заступника директора Інституту літератури Академії наук УССР п. н. „Чусш, брате мій", в якому він нас, українців на поселеннях, називає цими журавлями, що несли у вирій віру, що весну зустрінуть в старих гніздах, читаємо на закінчення: „Світо-Вид" — це символ оновленої України, відкритої для всіх її синів і дочок, які пам'ятають рідну землю, живуть її болями і надіями, які готові творити в ім'я примноження її духовних цінностей, в ім'я здобуття нових вершин Культури і Моралі".

З такими надіями розпочинається літературна співпраця між Києвом і Ню Йорком.

„Світо—Вигляд" коштує 5 дол. і його можна замовляти, пишучи на адресу: M. P. Kots, P.O. Box 33, Lexington, N.Y. 12452.

В. Гетьманський...

(Закінчення зі стор. 1)

попросив до слова головного секретаря.

Головний секретар В. Сохан розказав про широку діяльність УНСоюзу в багатьох ділянках: забезпеченевій — організаційній, фінансовій, видавничій, допомоговій та громадській. Він зокрема докладно подав інформації про акції УНСоюзу для допомоги Україні та оборони українських справи, як також допомоги дисидентам в Україні, та тим, які прибули до Америки. Розказав він також про розбудову Союзівки та про важливу працю Вашінгтонського Бюра УНСоюзу. Вкінці В. Сохан склав Окружній Управі подяку за виконану працю, а зокрема погратулював А. Ремик, секретарці 238-го Відділу, за приєднання найбільшого числа нових членів в Окрузі.

В течії внесків і запитів вив'язалася широка дискусія. Лариса Діяк поставила внесок, щоб Округа влаштувала спільні з іншими організаціями Бостону імпрези чи бенкет для придбання фондів на допомогу братам і сестрам в Україні. Мгр Орест Щудлюк звернув увагу на допис Івана Леська п.н. „Між двома світовими війнами" в Альманаху УНСоюзу, стверджуючи його негативний — шкідливий характер. Д-р І. Дідюк поставив запит, чому УНСоюз платить вкладки до УАКРади, а не платить їх до УККА та чому „Свобода" не поміщує дописів для всіх. В. Гетьманський порушив справу підвишки секретарської винагороди. Ряд інших дискутантів заторкнули питання допомоги Україні та теперішніх подій в Україні. Усім дискутантам дав вичерпні відповіді головний секретар В. Сохан.

Перед закриттям зборів голова В. Гетьманський подякував головному секретареві В. Сохановi за так цікаве та цінне слово, а всім учасникам нарад за їх активну участь у зборах, за зацікавлення працею УНСоюзу та за висловлене довір'я перевиборним Управи. Він також заповів в імені Управи, що вона докладе всіх старань, щоб вив'язатися із своїх завдань якнайкраще.

Після вичерпання порядку нарад предсідник зборів д-р І.Дідюк закрив наради молитвою і запросив усіх учасників до перекуски, що її приготовила дружина голови Округи Юлія Гетьманська.

Кремль...

(Закінчення зі стор. 1)

ційних годин забороняється перебувати за межами помешкання, на вулицях та в інших громадських місцях без спеціяльних перепусток. Порушників каратимуть до 1.000 карбованців гривни або арештовуватимуть і засуджуватимуть на 3, 15 і 30 діб ув'язнення. Справи порушників будуть розглядатися протягом трьох діб одноосібно народним суддею, або начальником міліційного відділення, його заступником чи комендантом окремої місцевости.

За організацію страйків в умовах надзвичайного стану активістів каратимуть до 10,000 карбованців, виправно-примусовими роботами до двох років або ув'язненням на три роки.

Громадянам, які будуть наводити порядок під час надзвичайного стану і при цьому постраждають, надасться житлове приміщення, відшкодовуються матеріяльні шкоди, надається праця та інша необхідна допомога. Розміри допомоги визначає Рада Міністрів СССР чи союзних республік.

Президент СССР має право вводити президентське правління на територіях, де введено надзвичайний стан, якщо органи державної влади на місцях не забезпечують потрібного порядку. Повноваження цих органів влади припиняється, а здійснення їхніх функцій покладається на створений президентом СССР орган, або на призначену ним особу, які в свою чергу мають право: припиняти повноваження місцевих Рад народних депутатів і перебирати їхні функції на себе; підкоряти всі, розташовані в тій місцевості, підприємства, установи й організації на підставі порядку, встановленого Радою Міністрів СССР.

Міністерство закордонних справ СССР про оголошення надзвичайного становища, його продовження або відміну повинно повідомляти Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй.

Закон підписаний 3-го квітня 1990 року президентом СССР М. Горбачовим і вступив в дію з 9-го квітня цього року.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВОЛОДИМИР КОЖУХ, член УНС Відд. 267-го Т-ва ім. Тараса Шевченка у Вестбирі, Н.Й., помер 5-го грудня 1989 року на 75-му році життя. Нар. 14-го липня 1914 року в Україні. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Любу. Похорон відбувся 9-го грудня 1989 року на цвинтарі Святого Духа в Гемптонбургу, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Гльорія Папопка, секр.

АННА ЛІСЕВИЧ, член УНС Відділу 276-го ім. св. Миколая в Ембридж, Па., померла 26-го лютого 1990 року на 79-му році життя. Нар. 1912 року в селі Золочівка коло Львова, Україна. Членом УНС стала 1968 року. Залишила у смутку сина Бойда з дружиною Джойс і дітьми Марґаретою і Адамом, брата: Захарія Ковапя з дружиною Евгенією, Івана і Тимка Ковалів з родинами, сестру Ірену Стодолкович, тітку Анастазію Дворакевську з родиною, кузинів Ярослава Млинка і Дмитра Коваля. Похорон відбувся 1-го березня 1990 року на цвинтарі Роял Палм.
Вічна Їй Пам'ять!
Стефан А. Іваницький, секр.

ВОЛОДИМИР КОВАЛЬЧУК, член УНС Відд. 156-го ім. Тараса Шевченка в Честер, Па., помер 17-го березня 1990 року на 72-му році життя. Нар. 15-го листопада 1917 року в Честер, Па. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Анну з дому Іщук, дві доньки Каролю Кіртіс і Патрісію Мязгу, трьох братів: Михайла, Йосифа і Мирона, дві сестри — Роз Кейбер і Стеллу Веспер та трох внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії в Честер, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Коваль, секр.

ІВАН КАМІНСЬКИЙ, член УНС Відд. 266-го ім. Івана Франка в Амстердам, Н.Й., помер 11-го березня 1990 року на 77-му році життя. Нар. 1913 року в селі Ляцке Шляхоцке, Станиславів, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Анну, двох синів Василя і Ярослава з родинами, чотирьох внуків і одного правнука, а також близьку і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 14-го березня 1990 року на цвинтарі св. Николая в Амстердамі, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Варшона, секр.